

Betænkningen — »straks skal tage denne Sag op, kan ikke med Billighed forlanges«, og da der nu »tilmed ikke er stor Udsigt til i de faa Uger, der ere tilbage, inden Menighedsraadslovens Gyldighed udløber, at kunne faa Forslaget endeligt behandlet, har man ment, at den mest fremkommelige Vej maatte være at forlænge den bestaaende Tilstand i kortere Tid«. Det Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal — nemlig Medlemmerne: Goos, Hey, Matzen, Reedtz-Thott, Sehested, la Cour, Nordby og Schultz (de 3 sidstnævnte Medlemmer dog med nogle Forbehold) — herefter stillede, gik ud paa, at Loven skulde hedde: Lov om Forlængelse af Lovene om Menighedsraad og om et kirkeligt Udvalg, at Gyldigheden af Loven om Menighedsraad skal vedvare indtil 1. April 1911, medmindre en Lov om Folkekirkens Forfatning forinden er traadt i Kraft, og at det kirkelige Udvalg ligeledes skal forblive i Virksomhed i den nævnte Tid, hvorhos det tilføjes, at Udvalget »sammenkaldes i Løbet af dette Tidsrum til Drøftelse af folkekirkelige Forholds Ordning, naar enten Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet finder Anledning dertil eller Begøring derom fremsættes til ham af Udvalgets Formand eller af mindst $\frac{1}{3}$ af Udvalgets Medlemmer«. Et Mindretal (Johansen, Møller, H. J. Nielsen, P. Nielsen, Jørgen Pedersen og Sørensen-Egaa) anbefalede at vedtage Forslaget, som det var forelagt, medens et andet Mindretal (Lewinsky) hverken kunde tiltræde Flertallets Ændringsforslag eller det oprindelige Lovforslag og derfor vilde afholde sig fra at stemme. Flertallets Ændringsforslag vedtoges med 31 St. mod 19. Ved 3die Behandling vedtoges Lovforslaget i den Affattelse, det saaledes havde faaet, enstemmig med 36 St., efter at Johansen som Ordfører for det første Mindretal havde erklæret at ville stemme derfor, for at Sagen kunde komme til Folketinget. — I *Folketinget* foreslog Ministeren at føre Lovforslaget tilbage til den Form, hvori det var forelagt Landstinget, idet han bemærkede, at han antog, at det var alle Medlemmers Mening, at »Spørgsmaalet om Menighedsraadenes Forbliven eller Ikke-Forbliven efter 31. December d. A. maa afgøres i et Fællesudvalg«. Ministerens Forslag vedtoges med 63 St. mod 23, hvorefter Lovforslaget ved 3die Behandling vedtoges enstemmig med 60 St. — Efter